

EUROPA-KOMMISSIONEN

Europæiske struktur- og investeringsfonde

Vejledning til medlemsstaterne om revision af
regnskaber

Beløb, der er trukket tilbage, der er inddrevet, der skal
inddrives, samt uinddrivelige beløb

Revision 2018

ERKLÆRING OM ANSVARFRASKRIVELSE: Dette er et arbejdsdokument, som Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet. Det giver – med afsæt i gældende EU-lovgivning – teknisk vejledning til kolleger og andre organer, som er involveret i overvågning, kontrol eller gennemførelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde (bortset fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)) om fortolkningen og anvendelsen af EU's regler på dette område. Formålet med dette dokument er at formidle Kommissionens tjenestegrenes forklaringer på og fortolkninger af de nævnte regler med henblik på at lette programgennemførelsen og fremme god praksis. Denne vejledning foregriber imidlertid ikke den fortolkning, som måtte blive givet af Domstolen eller Retten eller i Kommissionens beslutninger.

Indholdsfortegnelse

1.	BAGGRUND	5
1.1.	Henvisninger til forskrifter	5
1.2.	Formålet med vejledningen	5
1.3.	De vigtigste forskelle i forhold til perioden 2007-2013	6
2.	FORSKEL MELLEML TILBAGETRÆKNING OG INDDRIVELSE	7
3.	MEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE TIL AT FOREBYGGE, AFSLØRE OG KORRIGERE UREGELMÆSSIGHEDER, HERUNDER SVIG	8
3.1.	Gennemførelse af finansielle korrektioner	8
3.2.	Annullering af offentlige bidrag	10
3.3.	Uinddrivelige fordringer	11
3.4.	Oplysning i regnskaberne	11
4.	INSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER ER TRUKKET TILBAGE OG INDDREVET I REGNSKABSÅRET (TILLÆG 2).....	12
4.1.	Forklaringer til kolonne (A) og (B) i tillæg 2.....	12
4.1.1.	Kolonne A	12
4.1.2.	Kolonne B.....	12
4.2.	Forklaringer til kolonne (A) og (B) i tillæg 2.....	13
4.2.1.	Kolonne C.....	13
4.2.2.	Kolonne D	13
5.	INSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER ER INDDREVET I REGNSKABSÅRET I MEDFØR AF ARTIKEL 71 I FORORDNINGEN OM FÆLLES BESTEMMELSER - VARIGHEDEN AF OPERATIONER (TILLÆG 4).....	13
6.	INSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER SKAL INDDRIVES VED UDGANGEN AF REGNSKABSÅRET (TILLÆG 3).....	14
6.1.	Forklaringer til kolonne (A) i tillæg 3	14
6.2.	Forklaringer til kolonne (B) i tillæg 3	15
7.	INSENDELSE AF OPLYSNINGER OM UINDDRIVELIGE BELØB PR. UDGANGEN AF REGNSKABSÅRET (TILLÆG 5).....	15
8.	VEJLEDNING OM AFSLUTNING AF REGNSKABERNE.....	16
8.1.	Generelt	16
8.1.1.	Oplysninger, der skal indsendes for hver prioritet	16
8.1.2.	Krævet format.....	16
8.1.3.	Vekselkurs, der skal anvendes af lande uden for euroområdet	16
8.1.4.	Justeringer, der ikke vedrører uregelmæssigheder	16
8.1.5.	Opsplitning af beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, opdelt på regnskabsår for erklæring om udgifterne (tillæg 2,3 og 4)	17
8.1.6.	Oplysning af beløb, der er korrigeret som følge af revisionsmyndighedens revision af operationer, jf. artikel 127, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser	17

8.1.7.	Samlet beløb og offentlige bidrag	17
8.1.8.	Renter	18
8.2.	Fradrag fra regnskaberne af beløb, der vedrører betalingsanmodninger indgivet i regnskabsåret.....	18
8.3.	Tilbagetrækning af beløb, der er fundet uregelmæssige efter fremlæggelsen af regnskabet	19
8.4.	Inddrivelse af beløb, der er fundet uregelmæssige efter fremlæggelsen af regnskabet.....	19
9.	AFGØRELSEN AF, OM UINDRIVELIGE BELØB SKAL GODTGØRES AF MEDLEMSSTATERNE.....	20
10.	BELØB, SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTTER IKKE AT INDDRIVE, OG SOM IKKE OVERSTIGER 250 EUR I BIDRAG FRA FONDENE OG EMFF	21
11.	SAMMENFATNING AF, HVORDAN KONSTATEREDE UREGELMÆSSIGHEDER BEHANDLES I REGNSKABERNE.....	22

LISTE OVER AKRONYMER OG FORKORTELSER

AA	Revisionsmyndighed
CA	Attesteringsmyndighed
CDR	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/568 af 29.1.2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår de betingelser og procedurer gældende for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb tilbagebetales af medlemsstaterne
CPR	Forordningen om fælles bestemmelser - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 som ændret ved forordning (EU, Euratom) 2018/1046
CIR	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1011/2014 af 22. september 2014
EHFF	Den Europæiske Hav- og Fiskerifond
ESI-fonde	ESI-fondene omfatter alle europæiske struktur- og investeringsfonde. Denne vejledning gælder dem alle fonde bortset fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
ETS	Forordningen om europæisk territorialt samarbejde (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013)
FR	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget
IB	Bemyndiget organ
MA	Forvaltningsmyndighed
MCS	Forvaltnings- og kontrolsystem
RTER	Resterende samlet fejlprocent (beregnet af revisionsmyndigheden på grundlag af stikprøven af reviderede operationer og efter fradrag af individuelle og ekstrapolerede finansielle korrektioner, der blev anvendt, før medlemsstaten indgav regnskaberne i forbindelse med de fejl, som revisionsmyndigheden havde konstateret)
Ungdomsbeskæftigelsesinitiativ	Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

1. BAGGRUND

1.1. Henvisninger til forskrifter

Forordning	Artikel
<p>Forordning (EU) nr. 1303/2013 som ændret ved forordning (EU, Euratom) 2018/1046</p> <p>Forordningen om fælles bestemmelser</p> <p><i>(herefter forordningen om fælles bestemmelser)</i></p>	<p>Artikel 72, litra h), Forvaltnings- og kontrolsystemer</p> <p>Artikel 122, stk. 2, uinddrivelige beløb, der skal godtgøres af medlemsstaten</p> <p>Artikel 126, litra b), og 137, stk. 1, regnskaber udarbejdet af attesteringsmyndigheden</p> <p>Artikel 137-139 udarbejdelse, fremlæggelse og godkendelse af regnskaber</p> <p>Artikel 143, stk. 2, finansielle korrektioner</p>
<p>Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1011/2014 af 22. september 2014</p> <p><i>(herefter Kommissionens gennemførelsesforordning)</i></p>	<p>Artikel 7 og bilag VII – model for kontiene</p>
<p>Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/568 af 29.1.2016 m supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår de betingelser og procedurer gældende for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb tilbagebetales af medlemsstaterne</p> <p><i>("Kommissionens delegerede forordning")</i></p>	

1.2. Formålet med vejledningen

Denne vejledning har til formål

- at opstille retningslinjer for, hvordan oplysninger om beløb, der er trukket tilbage, inddrivelses, beløb, der skal inddrives, og uinddrivelige beløb indsendes til Kommissionen ved hjælp af modelskemaerne i tillæg 2, 3, 4 og 5 i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning (herefter henviser ordet "tillæg" altid til tillæggene i modelregnskaberne i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning) i det elektroniske udvekslingssystem SFC2014
- at præcisere forskellen mellem tilbagetrækning og inddrivelse
- at give vejledning i den procedure, som en medlemsstat kan anvende til at sende en anmodning til Kommissionen om, at et uinddriveligt beløb, som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, ikke bør tilbagebetales til EU's budget, når den mener, at den har udtømt alle de inddrivelsesmuligheder, der er til rådighed gennem de nationale institutionelle og retlige rammer.

1.3. De vigtigste forskelle i forhold til perioden 2007-2013

Emne/procedure	2014-2020	2007-2013
Attestering af, at udgifterne er i overensstemmelse med gældende ret	I henhold til artikel 126, litra b), forordningen om fælles bestemmelser, attesterer attesteringsmyndigheden en gang om året, at udgifterne er i overensstemmelse med gældende ret.	I henhold til artikel 61 i forordning (EF) nr. 1083/2006 attesterer attesteringsmyndigheden, at udgifterne er i overensstemmelse med EU-bestemmelser og nationale bestemmelser i hver betalingsanmodning.
Indberetningsfrist	De regnskaber, der skal indsendes før den 15. februar i år N, skal omfatte oplysninger om beløb, der er trukket tilbage, der er inddrevet, der skal inddrives, samt uinddrivelige beløb, jf. artikel 137 i forordningen om fælles bestemmelser.	Indberetning af beløb, Beløb, der er trukket tilbage, der er inddrevet, der skal inddrives, samt uinddrivelige beløb, skal foretages senest den 31. marts i år N
Procedure for indsendelse af en anmodning til Kommissionen om, at et uinddriveligt beløb, der overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF, ikke bør godtgøres af medlemsstaten	En parallel procedure til den regnskabsrapportering, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning: Hvis en medlemsstat mener, at et uinddriveligt beløb, som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, ikke bør tilbagebetales til EU's budget, skal attesteringsmyndigheden indgive en særskilt anmodning til Kommissionen.	Anmodningen skulle indgives senest den 31. marts i år N. Ingen tærskel for uinddrivelige beløb.
Beslutning om ikke at inddrive beløb, der ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF (de minimis-beløb)	En Medlemsstat kan beslutte ikke at inddrive et beløb, hvis det beløb, der skal inddrives fra modtageren, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF. Det er ikke nødvendigt at tilbagebetale sådanne beløb til EU's budget.	Forordningerne for 2007-2013 indeholdt ingen bestemmelse om de minimis-beløb på under 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF.

2. FORSKEL MELLEM TILBAGETRÆKNING OG INDDRIVELSE

I henhold til den artikel 122 i forordningen om fælles bestemmelser skal medlemsstaterne korrigere og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb. Medlemsstaterne har to valgmuligheder:

1) Tilbagebetaling: øjeblikkelig tilbagebetaling af de uregelmæssige udgifter fra programmet, når uregelmæssigheden konstateres, ved at fratrage dem fra den næste anmodning om mellemliggende betaling, således at der frigøres EU-midler til andre operationer.

2) Inddrivelse: at lade udgifterne forblive midlertidigt i programmet, mens man afventer udfaldet af sager om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb fra støttemodtagerne, og fratrage udgifterne fra den næste anmodning om mellemliggende betaling, når først inddrivelsen er effektueret. På tidspunktet for regnskabsaflæggelsen skal der dog anvendes forskellige behandlinger med hensyn til udgifter i indeværende regnskabsår og udgifter, der allerede er certificeret i tidligere regnskabsår (se afsnit 3.1 for yderligere oplysninger i den forbindelse)

For så vidt angår de udgifter, der er anmeldt i indeværende regnskabsår, bør det desuden bemærkes, at (som anført i betragtning 3 i forordning (EU) 2016/568) fradrag, der foretages inden indgivelse af godkendte regnskaber, ikke kan betragtes som inddrivelse, hvis de vedrører udgifter, der indgår i en mellemliggende betalingsanmodning (herunder endelige) i et givet regnskabsår, for hvilket regnskaberne udarbejdes. Sådanne beløb skal kun indberettes i regnskabet som tilbagebetalinger i tillæg 2 (hvis fradrag er foretaget senest i den endelige betalingsanmodning) eller vist i tillæg 8 (hvis der trækkes direkte fra i regnskaberne). Dette gælder også i tilfælde, hvor sådanne fradrag foretages efter inddrivelsesprocessen på nationalt plan.

Hver af de to muligheder (tilbagebetaling eller inddrivelse) har fordele, ulemper og konsekvenser, som medlemsstaterne bør overveje. Omgående tilbagebetaling af de uregelmæssige udgifter frigør straks EU-midler til andre operationer, men medlemsstaterne påtager sig med det nationale budget risikoen for ikke at kunne inddrive den uretmæssigt udbetalte offentlige støtte fra støttemodtageren. Hvis tilbagebetalingen udskydes indtil den faktiske inddrivelse fra støttemodtageren, giver det mindre tid til at genanvende EU-midlerne til andre støtteberettigede operationer, men det beskytter medlemsstaten økonomisk, hvis den ikke er i stand til at inddrive tilskuddet fra støttemodtageren, efter at den har udtømt alle de inddrivelsesmuligheder, der er til rådighed gennem de nationale institutioner og retlige rammer. De to kumulerede beløb for et givent regnskabsår, der repræsenterer "tilbagebetalinger" og "inddrivelser", skal udelukke hinanden:

De to kumulative beløb for et givent regnskabsår, der repræsenterer "tilbagebetalinger" og "inddrivelser", skal gensidigt udelukke hinanden: selv om medlemsstaten efter tilbagebetaling af beløbet normalt vil gå videre til at inddrive den uregelmæssige støtte eller en del af støtten fra støttemodtageren (herunder beløb, der er trukket tilbage i en anmodning om mellemliggende betaling eller fratrukket fra regnskaberne i forbindelse med det aktuelle regnskabsår), bør en sådan efterfølgende inddrivelse dog ikke medtages igen i de "inddrevne beløb", fordi dette vil medføre overlappning og medregning to gange af de indberettede beløb. Når en tilbagebetaling er gennemført, er den videre inddrivelse af det uregelmæssige beløb fra støttemodtageren et nationalt anliggende.

Hvis man lader de uregelmæssige udgifter blive stående i programmet, indtil udfaldet af sagen om inddrivelse vedrørende udgifter, som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, foreligger, tager programmyndighederne i henhold til national lovgivning skridt til at effektuere inddrivelsen af uretmæssige beløb fra støttemodtageren. Inddrivelse fra støttemodtageren kan ske gennem (herunder i kombination):

- at støttemodtageren til programmyndighederne tilbagebetaler det uretmæssigt modtagne beløb eller
- modregning, hvor det beløb, der skal inddrives, fratrækkes en efterfølgende udbetaling til støttemodtageren.

3. MEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE TIL AT FOREBYGGE, AFSLØRE OG KORRIGERE UREGELMÆSSIGHEDER, HERUNDER SVIG

I overensstemmelse med de generelle principper for de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er fastlagt i artikel 72, litra h), og artikel 122, stk. 2, om fælles bestemmelser, er medlemsstaterne ansvarlige for foranstaltninger til forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder, herunder svig, og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter.

I forordningen om fælles bestemmelser defineres uregelmæssigheder således:

- "uregelmæssighed" (jf. artikel 2, stk. 36): enhver overtrædelse af EU-retten eller national lovgivning vedrørende dens anvendelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af ESI-fondene, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet.
- "systembetinget uregelmæssighed" (jf. artikel 2, stk. 38): enhver uregelmæssighed, der kan være af tilbagevendende art, og som med stor sandsynlighed forekommer i tilsvarende operationer som følge af en alvorlig mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, herunder manglende fastlæggelse af relevante procedurer i overensstemmelse med forvaltnings- og kontrolsystemerne og de fondsspecifikke regler.

Artikel 126, litra c), forordningen om fælles bestemmelser fastsætter, at attesteringsmyndigheden har ansvaret for en gang om året at attestere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og at udgifterne angivet i regnskaberne er i overensstemmelse med gældende ret. Regnskaberne skal dække regnskabsåret fra den 1. juli til den 30. juni (undtagen for det første regnskabsår, der løber fra den 1. januar 2014 til den 30. juni 2015).

3.1. Gennemførelse af finansielle korrektioner

Finansielle korrektioner skal beregnes ud fra de beløb for de berørte udgifter, der er anmeldt i forbindelse med mellemliggende betalingsanmodninger til Kommissionen. EU-finansieringen reduceres på grundlag af den relevante medfinansieringssats for den prioriterede akse, hvorunder udgifterne er anmeldt.

Ifølge den årlige tilgang til programregnskaberne skal der sondres mellem gennemførelse af finansielle korrektioner, der indvirker på enten a) udgifter attesteret i tidligere regnskaber,

eller b) udgifter medtaget i en anmodning om mellemliggende betaling i forbindelse med det aktuelle regnskabsår. Det IT-system, som medlemsstaten har oprettet, skal sikre passende revisionsspor opdelt på operation og regnskabsår for at muliggøre en sådan sondring.

a) I det første tilfælde (beløb, der allerede er certificeret i tidligere regnskaber), skal de finansielle korrektioner gennemføres i en foreløbig betalingsanmodning i et efterfølgende regnskabsår, nemlig det år, hvor uregelmæssigheden konstateres, jf. artikel 139, stk. 10, i forordningen om fælles bestemmelser.

Som forklaret i punkt 2 i denne vejledning har medlemsstaten mulighed for at vente, indtil inddrivelsesprocedurerne er afsluttet, før den uregelmæssige udgift trækkes tilbage fra en anmodning om mellemliggende betaling til Kommissionen og betragte den som et beløb, der skal inddrives, og som er medtaget i regnskabet, indtil inddrivelsen er effektueret.

b) I henhold til artikel 126, litra b), og artikel 137, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, som svarer til artikel 63, stk. 5, litra a), i finansforordningen, udarbejder attesteringsmyndigheden regnskaber for hvert program og for hver fond. Medlemsstaterne skal sikre, at kun lovlige og formelt rigtige udgifter attesteres i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen. Derfor skal enhver uregelmæssighed, der konstateres før indsendelse af regnskaberne vedrørende den udgift, der indgår i en anmodning om mellemliggende betaling i det regnskabsår, for hvilket regnskaberne udarbejdes, tilbagebetales til EU's budget. Derfor foretages den finansielle korrektion i det andet tilfælde (en udgift, som indgår i en anmodning om mellemliggende betaling i det regnskabsår, for hvilket regnskaberne endnu ikke er indsendt til Kommissionen), enten ved at trække den pågældende udgift tilbage i en efterfølgende anmodning om mellemliggende betaling for det regnskabsår (inklusive den endelige anmodning om mellemliggende betaling), eller ved at fratække det uregelmæssige beløb direkte fra regnskaberne.

I den forbindelse er det vigtigt at minde om, at ethvert uregelmæssigt beløb, der vedrører regnskabsåret, ikke kan være opført i de attesterede regnskaber (og kan derfor ikke betragtes som beløb, der på tidspunktet for regnskabsaflæggelsen skal inddrives), og at det yderligere ikke er muligt at attestere lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, der er under løbende vurdering i henhold til bestemmelserne i artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.

Tilbagetrækning af uregelmæssige udgifter fra den mellemliggende betalingsanmodning (herunder den endelige mellemliggende betalingsanmodning) eller fradraget af det i regnskabet betragtes som endelig, og disse udgifter bør ikke genindføres i en senere betalingsanmodning for noget regnskabsår (med undtagelse af særlige sager vedrørende afgørelser truffet af en domstol eller andre organer i det retssystem, der henvises til i afsnit 10). For så vidt angår tilfælde af udgifter under løbende vurdering af disses lovlighed og formelle rigtighed, der tidligere er medtaget i en foreløbig betalingsansøgning, giver artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser mulighed for at fradrage sådanne udgifter fra regnskabet og senere angive dem over for Kommissionen, hvis de konstateres være lovlige og formelt korrekte.

Bestemmelsen i artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser omhandler kun regnskaberne (dvs. fradrag af udgifter under løbende vurdering bør foretages i regnskabet, ikke i forhold til mellemliggende betalingsanmodninger). Medtagelse af den pågældende udgift i en betalingsanmodning i et efterfølgende regnskabsår kan kun ske, hvis de beløb, der

var under løbende bedømmelse på tidspunktet for de tidligere regnskaber, senere blev fundet at være lovlige og formelt rigtige. Hvis udgifter, der er fratrukket efter artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, efterfølgende medtages i en anmodning om mellemliggende betaling, forventes attesteringsmyndigheden at stille dokumentation til rådighed for fuldt ud at berettige genindførelsen af sådanne udgifter med henblik på revision.

I tilfælde af en resterende samlet fejlfrekvens (RTER) over 2 % og for at give revisionsmyndigheden mulighed for at udstede en revisionserklæring uden forbehold om de certificerede udgifters lovlighed og formelle rigtighed forventes forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden at beslutte at anvende en supplerende finansiel korrektion ved ekstrapolering for at bringe RTER ned til eller under 2 %. Attesteringsmyndigheden skal også sikre, at beløbene i forhold til disse yderligere ekstrapolerede korrektioner er korrekt fratrukket regnskaberne.

De konstaterede uregelmæssigheder underbygges af endelig kontrol eller revisionsberetninger. Hvis den kontradiktoriske procedure ikke var afsluttet på tidspunktet for indsendelsen af regnskabet (kontrol af udkast eller revisionsberetninger), kan de pågældende beløb behandles som "løbende vurdering", og forvaltningsmyndigheden bør fratække dem fra regnskabet, samtidig med at den bevarer retten til i efterfølgende regnskabsår igen at anmelde den udgift, der efterfølgende findes lovlig og formelt rigtig. Alternativt kan attesteringsmyndigheden for at reducere den resterende risiko behandle sådanne beløb som endelige finansielle korrektioner¹.

3.2. Annullering af offentlige bidrag

Når forvaltningsmyndigheden har påvist en uregelmæssig udgift og besluttet at fratække den ved tilbagetrækning eller inddrivelse fra efterfølgende mellemliggende betalinger samt regnskaberne, skal medlemsstaten træffe afgørelse om annulleringen af det offentlige bidrag i medfør af artikel 143 fælles bestemmelser.

Artikel 143, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser fastsætter, at medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med sådanne enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller programmer. Finansielle korrektioner består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag til en operation eller et program. De finansielle korrektioner skal registreres i regnskabet for det regnskabsår, i hvilket annulleringen beslutes og gennemføres. For at foretage en forholdsmæssig korrektion og efterfølgende annullering af det offentlige bidrag skal medlemsstaten tage hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene eller EHHF.

Ifølge artikel 143, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser kan det annullerede bidrag ikke genanvendes til nogen af de operationer, som var genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiel korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til nogen af de operationer, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

---

¹ Se også Kommissionens *Vejledning til den årlige kontrolrapport og revisionserklæringen* (EGESIF 15_0002), ajourført.

3.3. Uinddrivelige fordringer

Hvis en medlemsstat i henhold til Kommissionens delegerede forordning (jf. navnlig artikel 1 stk. 1, og betragtning 3) mener, at et beløb, som er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, og som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, der er forelagt for Kommissionen, er uinddriveligt, og hvis medlemsstaten har konkluderet, at dette beløb ikke bør tilbagebetales til EU's budget, kan attesteringsmyndigheden sende Kommissionen en anmodning om at bekræfte denne konklusion.

Derfor kan anmodningen til Kommissionen vedrørende uinddrivelige beløb kun vedrøre beløb, der allerede er medtaget i godkendte regnskaber, der tidligere blev forelagt Kommissionen. Som følge heraf kan eventuelle fradrag, der foretages inden indgivelse af godkendte regnskaber, ikke betragtes som inddrivelse og efterfølgende som uinddrivelige beløb, hvis de vedrører udgifterne i den endelige mellemliggende betalingsanmodning for et givet regnskabsår, for hvilket regnskaberne udarbejdes.

3.4. Oplysning i regnskaberne

Alle finansielle korrektioner, der er medtaget i en anmodning om mellemliggende betaling i regnskabsåret, bliver indberettet i regnskaberne ved at medtage dem i tillæg 2 som beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet².

Hvis det drejer sig om udgifter, som allerede er attesteret i tidligere regnskaber, kan medlemsstaten beslutte at vente på, at inddrivelsesprocedurerne bliver afsluttet, og de uregelmæssige beløb indberettes derefter i regnskabernes tillæg 3 vedrørende beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret. I henhold til modellen i Kommissionens gennemførelsesforordning angives oplysningerne opdelt på regnskabsår for erklæring om de tilsvarende udgifter.

Med hensyn til uregelmæssige udgifter, der indgår i en anmodning om mellemliggende betaling i forhold til indeværende regnskabsår, der ikke er tilbagekaldes i en mellemliggende anmodning om betaling, fratrækker attesteringsmyndigheden beløbene direkte fra regnskaberne, og den tilhørende finansielle korrektion anføres i tillæg 8 Kommissionens (afstemning mellem udgifter), og forskellene forklares i kolonnen til bemærkninger. Vejledningen om udfyldelse af tillæg 8 gives i punkt 6 i Kommissionens Vejledning om udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber³. Når attesteringsmyndigheder fratrækker det uregelmæssige beløb direkte fra regnskaberne og indberetter det i tillæg 8, er det ikke nødvendigt at foretage sig yderligere i efterfølgende anmodninger om mellemliggende betaling.

---

² Fradrag, der gennemføres af en medlemsstat inden for rammerne af de mellemliggende betalingsanmodninger (dvs. fradrag, der er foretaget før anmeldelse af de accepterede beløb til Kommissionen i en mellemliggende betalingsansøgning) betragtes som forudgående korrektion. Sådanne rettelser skal ikke optages i tillæg 2, der rapporterer om tilbagetrækning og inddrivelse af udgifter, der er medtaget i tidligere mellemliggende betalingsanmodninger.

³ EGESIF 15_0018, ajourført

4. INDSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER ER TRUKKET TILBAGE OG INDDREVET I REGNSKABSÅRET (TILLÆG 2)

Oplysningerne for hver prioritet⁴ om beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, skal indsendes til Kommissionen ved at bruge modellen i tillæg 2 som angivet i skemaet nedenfor:

Prioritet	TILBAGETRÆKNINGER		INDDRIVELSER	
	Samlede støtteberettigede udgifter, som er medtaget i betalingsanmodninger	Tilsvarende offentlige udgifter	Samlede støtteberettigede udgifter, som er medtaget i betalingsanmodninger	Tilsvarende offentlige udgifter
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritet (regionskategori/interventionstype (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet), hvis relevant)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

4.1. Forklaringer til kolonne (A) og (B) i tillæg 2

Kolonne A og B vedrørende "tilbageføringer" i tillæg 2 skal anvendes til beløb, der er trukket tilbage, idet forskellen mellem tilbageføring og inddrivelse holdes for øje, jf. punkt 2 ovenfor.

4.1.1. Kolonne A

Kolonne A i tillæg 2 indeholder de samlede støtteberettigede udgifter, der er trukket tilbage i regnskabsåret i en anmodning om mellemliggende (inklusive den endelige) betaling. **Et beløb, der fratrækkes hos atteringsmyndigheden efter indsendelse af den endelige anmodning om mellemliggende betaling, og før indsendelsen af regnskaberne til Kommissionen skal ikke indberettes i tillæg 2**, men der skal gives en forklaring på forskellene i kolonnen til bemærkninger i tillæg 8 (tillægget om afstemning mellem udgifter)⁵.

4.1.2. Kolonne B

Tallet i kolonne B i tillæg 2 er de faktiske offentlige udgifter, der svarer til de samlede støtteberettigede udgifter (som defineret i artikel 2, stk. 15, fælles bestemmelser). I nogle tilfælde (f.eks. alene på grundlag af offentlige udgifter) kan det samlede støtteberettigede beløb kun være et resultat af de offentlige udgifter, idet det samlede støtteberettigede beløb så svarer til de offentlige udgifter.

⁴ Afhængigt af beregningsgrundlaget bør medfinansieringssatsen vedrørende prioritetsakser finde anvendelse på de samlede eller offentlige udgifter for at beregne bidraget fra fondene. I den forbindelse er den finansieringsplan, der skal tages i betragtning, den plan, der gælder på tidspunktet for indsendelse af den endelige anmodning om mellemliggende betaling for et givent regnskabsår.

⁵ Jf. også Kommissionens *Vejledning om udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber*

4.2. Forklaringer til kolonne (A) og (B) i tillæg 2

Kolonnen vedrørende "inddrivelser" skal anvendes til beløb, der er inddrevet i regnskabsåret, idet forskellen mellem tilbagetrækning og inddrivelse holdes for øje, jf. punkt 2 i denne vejledning.

4.2.1. Kolonne C

Kolonne C indeholder de samlede støtteberettigede udgifter, der er fratrukket som følge af inddrivelser, som svarer til de uregelmæssige beløb, der er konstateret og inddrevet i regnskabsåret. Dette er et kumulativt tal for et givent regnskabsår.

4.2.2. Kolonne D

De "tilsvarende offentlige udgifter", der nævnes er de samlede offentlige udgifter (både EU-medfinansiering og national medfinansiering)

5. INDSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER ER INDDREVET I REGNSKABSÅRET I MEDFØR AF ARTIKEL 71 I FORORDNINGEN OM FÆLLES BESTEMMELSER - VARIGHEDEN AF OPERATIONER (TILLÆG 4)

Prioritet	INDDRIVELSER	
	Samlede støtteberettigede udgifter (A)	Tilsvarende offentlige udgifter (B)
Prioritet (regionskategori/interventionstype (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet), hvis relevant)	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">

Artikel 71 i forordningen om fælles bestemmelser vedrører kravet om operationers varighed. Hvis dette krav ikke overholdes, skal de beløb, der uberettiget er udbetalt for aktiviteten, inddrives af medlemsstaten i forhold til den periode, for hvilken kravet ikke er blevet opfyldt. Oplysningerne om beløb, der vedrører inddrivelser foretaget i medfør af artikel 71, skal indsendes til Kommissionen ved brug af modellen i tillæg 4 og ikke indberettes i tillæg 2 (inddrivelser efter tillæg 2 og tillæg 4 udelukker gensidigt hinanden). De udbetalinger, der er rapporteret i tillæg 2, og de beløb, der skal inddrives, der er angivet i tillæg 3, bør imidlertid også indeholde de uregelmæssige beløb i forbindelse med artikel 71 i forordningen om fælles bestemmelser (sådanne beløb vedrørende tilbagetrækninger og inddrivelser, der skal foretages, bør ikke medtages i tillæg 4, der kun indberetter om gennemførte inddrivelser).

6. INDSENDELSE AF OPLYSNINGER OM BELØB, DER SKAL INDDRIVES VED UDGANGEN AF REGNSKABSÅRET (TILLÆG 3)

Prioritet	Samlede støtteberettigede udgifter (A)	Tilsvarende offentlige udgifter (B)
Prioritet (regionskategori/interventionstype (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet , hvis relevant)	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">

Oplysningerne for hver prioritet om beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, skal indsendes til Kommissionen ved at bruge modellen i tillæg 3 i bilag VII.

De beløb, der indberettes som beløb, der skal inddrives (også kaldet "udestående inddrivelse"), vedrører beløb, der er attesteret i tidligere regnskaber, og for hvilke der er udstedt en indtægtsordre til støttemodtagerne, men som endnu ikke er tilbagebetalt af støttemodtagerne ved udgangen af regnskabsåret.

Således adskiller oplysninger om beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, sig fra de beløb, der er indberettet i de ovennævnte tillæg 2 (vedrørende beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret), tillæg 4 (vedrørende beløb, der er inddrevet i regnskabsåret i henhold til artikel 71 i forordningen om fælles bestemmelser (operationers varighed)) og fra de beløb, der er fratrukket i regnskaberne og indberettet i tillæg 8.

De oplysninger, der indberettes i tillæg 3, hidrører fra attesteringsmyndighedens debitorbogholderi. De viser situation pr. regnskabsårets afslutning. Opdelingen på regnskabsår af de beløb, der skal inddrives, skal anføres for at sikre revisionssporet.

6.1. Forklaringer til kolonne (A) i tillæg 3

I kolonne A i tillæg 3 skal de samlede støtteberettigede udgifter, der skal inddrives, indberettes kumulativt. Det betyder, at også de beløb, der blev indberettet som udestående inddrivelse i tidligere regnskabsperioder, igen bør medtages som udestående inddrivelse (dvs. beløb, der skal inddrives) for den pågældende regnskabsperiode, medmindre de er blevet inddrevet (idet de i så fald skal indberettes som inddrevne beløb i tillæg 2⁶, eller de er uinddrivelige (idet de i så fald skal indberettes som uinddrivelige beløb).

Udestående inddrivelse kan betragtes som uinddrivelige, efter at de nationale myndigheder har udtømt alle de inddrivelsesmuligheder, der er til rådighed gennem de nationale institutionelle og retlige rammer. Når dette er tilfældet, bør sådanne uinddrivelige beløb ikke længere indberettes under beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret i tillæg 3, men skal indberettes som uinddrivelige beløb ved udgangen af regnskabsåret (i tillæg 5 – se punkt 7 nedenfor).

⁶ Eller tillæg 4 i tilfælde af anvendelse af artikel 71 i forordningen om fælles bestemmelser.

6.2. Forklaringer til kolonne (B) i tillæg 3

De "tilsvarende offentlige udgifter", der nævnes i kolonne B i tillæg 3, er det tilsvarende beløb for offentlige udgifter (både EU-medfinansiering og national medfinansiering).

7. INDSENDELSE AF OPLYSNINGER OM UINDDRIVELIGE BELØB PR. UDGANGEN AF REGNSKABSÅRET (TILLÆG 5)

Prioritet	UINDDRIVELIGE BELØB		
	Samlede støtteberettigede udgifter (A)	Tilsvarende offentlige udgifter (B)	Bemærkninger (obligatorisk) (C)
Prioritet (regionskategori/interventionstype (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet), hvis relevant)	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="S" maxlength="1500" input="M">

Erklæringen om uinddrivelige beløb for hver prioritet ved udgangen af regnskabsåret, **der vedrører beløb, der er udbetalt uretmæssigt til støttemodtagere, og som blev attesteret i tidligere regnskaber, der er indsendt til Kommissionen**, skal fremsendes til Kommissionen ved at bruge modellen i tillæg 5. De beløb, der skal indberettes, er ikke kumulative år til år: Det betyder, at uinddrivelige beløb, som allerede er indberettet i tidligere regnskaber, ikke skal medtages i regnskabet for den aktuelle regnskabsperiode, da de allerede er udlignet i regnskaber i tidligere år (jf. punkt 8 nedenfor mht. nærmere oplysninger).

Hvad angår uinddrivelige beløb, der indberettes i tillæg 5, er medlemsstaten ansvarlig for at tilbagebetale det pågældende beløb til EU's budget, medmindre den har indsendt en anmodning senest den 15. februar til Kommissionen i henhold til den procedure, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning, om at EU's budget bærer sin andel af de finansielle konsekvenser. Kommissionen kan undtagelsesvis forlænge fristen til den 1. marts efter anmodning fra den berørte medlemsstat.

Som anført i tillæg 5 er det obligatorisk at udfylde afsnittet til "bemærkninger" i den sidste kolonne. Det anbefales i denne kolonne at medtage oplysninger om de samlede uinddrivelige beløb på prioriteret niveau, som efter medlemsstatens mening bør afholdes via EU's budget. Det er også muligt at anføre yderligere bemærkninger, der underbygger anmodningen.

De indsendte oplysninger om uinddrivelige beløb i tillæg 5 for hver prioritet er kun til orientering og fritager ikke medlemsstaterne fra pligten til at tilbagebetale et uinddriveligt EU-bidrag til EU's budget. For at indgive en anmodning til Kommissionen om, at de uinddrivelige beløb ikke bør tilbagebetales til EU's budget, skal medlemsstaterne indlede en separat parallel procedure, for hvilken reglerne er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (se punkt 8).

8. VEJLEDNING OM AFSLUTNING AF REGNSKABERNE

8.1. Generelt

8.1.1. *Oplysninger, der skal indsendes for hver prioritet*

Alle de beløb, der anføres i tillæggene til regnskaberne, lægges sammen for hver prioritet, og hvis relevant, for hver regionskategori eller interventionstype for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

8.1.2. *Krævet format*

Alle tal skal anføres i euro med højst to decimaler.

8.1.3. *Vekselkurs, der skal anvendes af lande uden for euroområdet*

I henhold til artikel 133 forordningen om fælles bestemmelser skal de medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregne udgifterne i national valuta til euro. Disse beløb omregnes til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i det regnskab, som attesteringsmyndigheden for det pågældende program.

Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 1 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskab inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Med hensyn til ETC-programmerne omregnes de udgifter, der afholdes i en anden valuta end euroen, af modtagerne til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabskurs i den måned, hvor udgifterne enten blev afholdt, forelagt til verifikation eller rapporteret til den ledende støttemodtager (yderligere oplysninger findes i artikel 28 i forordning (EU) nr. 1299/2013).

8.1.4. *Justeringer, der ikke vedrører uregelmæssigheder*

Justeringer, der ikke vedrører uregelmæssigheder, som f.eks. foretages af tekniske årsager eller på grund af skrivefejl, betragtes ikke som finansielle korrektioner og bør derfor ikke medtages i indberetningen af udgifter, der er trukket tilbage eller inddrevet, udestående inddrivelse og uinddrivelige beløb. Der skal dog sikres et passende revisionsspor i attesteringsmyndighedens regnskabssystem med henblik på verifikation og afstemning.

I tilfælde af, at sådanne forkerte beløb blev medtaget i den endelige mellemliggende betalingsanmodning for det regnskabsår, for hvilket regnskaberne er udarbejdet, skal de tilsvarende negative tilpasninger trækkes fra regnskaberne og rapporteres i bilag 8 for at muliggøre afstemning af udgifter.

Generelt kan negative justeringer, som reducerer de udgifter, der er anmeldt i den endelige anmodning om mellemliggende betaling, foretages i regnskaberne. Positive justeringer bør imidlertid foretages i en efterfølgende anmodning om mellemliggende betaling (efterfølgende regnskabsår) og ikke i regnskaberne.

8.1.5. *Opsplitning af beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, opdelt på regnskabsår for erklæring om udgifterne (tillæg 2,3 og 4)*

Regnskabsfortegnelser, der opbevares af attesteringsmyndigheden, bør give mulighed for faktisk og tidsmæssig afstemning mellem alle beløb, der indberettes i tillæggene i bilag VII Kommissionens gennemførelsesforordning.

Med hensyn til den tidsmæssige afstemning bør attesteringsmyndigheden være i stand til at fastsætte forbindelsen mellem den uregelmæssige udgift og det dermed forbundne regnskabsår. Hvis forvaltningsmyndigheden f.eks. i regnskabsåret N+1 trækker udgifter, som er attesteret i regnskabet for regnskabsår N, tilbage eller inddriver dem, skal de dermed forbundne ikke-støtteberettigede udgifter indberettes sammen med de beløb, der er korrigeret i forbindelse med regnskabsår N, i regnskabet for regnskabsår N+1 (se underskemaer: "Opsplitning af beløb, der er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, opdelt på regnskabsår for erklæring om de tilsvarende udgifter").

8.1.6. *Oplysning af beløb, der er korrigeret som følge af revisionsmyndighedens revision af operationer, jf. artikel 127, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser*

I forbindelse med udfyldelsen af tillæg 2, 3, 4 og 8 anmodes attesteringsmyndigheden om at oplyse beløb, der er korrigeret som følge af revisionsmyndighedens revisioner efter artikel 127, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

For at kunne være i overensstemmelse med Kommissionens *Vejledning om årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer* (EGESIF_15_0002 som ændret)⁷ og for at sikre et passende revisionsspor med henblik på revisionsmyndighedens beregning af den samlede restfejlføremst omfatter de beløb, der skal indberettes som følge af revisionen af operationer, individuelle korrektioner (i forbindelse med reviderede individuelle operationer), ekstrapolerede korrektioner (med henblik på yderligere at reducere den risiko, der er konstateret af revisionsmyndigheden, ned under væsentlighed), men også finansielle korrektioner anvendt af medlemsstaten, efter at revisionsmyndigheden udtog sin stikprøve, hvis formålet med sådanne korrektioner er at reducere de risici, der er identificeret gennem revisionsmyndighedens samlede fejlføremst⁸.

8.1.7. *Samlet beløb og offentlige bidrag*

Ved udfyldelsen af tillæggene i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning skal attesteringsmyndigheden altid angive det samlede beløb og de offentlige bidrag (selv om beregningsgrundlaget er offentlige udgifter, skal attesteringsmyndigheden altid anmelde de samlede udgifter). Manglende data i en kolonne kan føre til forsinkelser i Kommissionens godkendelse af regnskabet.

---

⁷ Se afsnit IV.4 i vejledningen

⁸ Et typisk eksempel ville være korrektioner foretaget efter forvaltningsmyndighedens supplerende arbejde udført for fuldt ud at afgrænse en systemisk fejl, der oprindeligt blev registreret af revisionsmyndigheden i dens revisioner af operationer.

8.1.8. Renter

I henhold til artikel 122, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, inddriver medlemsstaterne uretmæssigt udbetalte beløb sammen med eventuelle morarenter. Der opkræves normalt morarenter, hvis tilbagebetalinger foretages efter den frist, der er fastsat i indtægtsordren. Påløbne renter på grund af for sen betaling bør lægges til de inddrevne beløb.

8.2. Fradrag fra regnskaberne af beløb, der vedrører betalingsanmodninger indgivet i regnskabsåret

Beløb, der er medtaget i den endelige anmodning om mellemliggende betaling i et regnskabsår, kan underkastes en vurdering af udgifternes lovlighed og formelle rigtighed efter indsendelsen af den endelige anmodning om mellemliggende betaling og før fremsendelsen af regnskabet den 15. februar i år N.

a) Hvis vurderingen af lovligheden og den formelle rigtighed *er afsluttet* før fremsendelsen af regnskaberne til Kommissionen (den 15. februar i år N), er følgende scenarier mulige:

- Hvis det bekræftes, at beløbene er støtteberettigede, kan de attesteres i regnskaberne.
- Hvis beløbene ikke findes støtteberettigede, bør de fratrækkes i regnskaberne, og der bør ikke tages højde for dem ved beregningen af saldoen. Sådanne fradrag (dvs. Endelige finansielle korrektioner) oplyses i tillæg 8 i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning (afstemning mellem udgifter) sammen med forklaringer på forskellene i kolonnen til bemærkninger.

b) Hvis vurderingen af lovligheden og den formelle rigtighed *ikke er afsluttet* (jf. artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser) før fremsendelsen af regnskaberne til Kommissionen (den 15. februar i år N), bør disse beløb fratrækkes fra regnskaberne, og de tages derfor ikke i betragtning ved beregningen af saldoen. Sådanne fradrag oplyses i tillæg 8 i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning (afstemning mellem udgifter), og forskellene forklares i kolonnen til bemærkninger.

I overensstemmelse med resultaterne af vurderingen er følgende to scenarier mulige:

- De beløb, der findes støtteberettigede, kan medtages i en anmodning om mellemliggende betaling, der vedrører et efterfølgende regnskabsår i henhold til artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.
- Hvis beløbene findes støtteberettigede, er det ikke nødvendigt at foretage sig yderligere.

Yderligere vejledning herom, herunder behandling af uafsluttede revisioner og kontroller, findes i Kommissionens Vejledning om årlig kontrolrapport årlig kontrolrapport og revisionsudtalelse (EGESIF_15_0002) som ændret og udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber(EGESIF 15_0018), ajourført.

Med henblik på afstemning og for at få et tilstrækkeligt revisionsspor til revisionsmyndighedens beregning af den resterende samlede fejlprocent anbefales det, at atteringsmyndigheden i kolonne G i tillæg 8 foretager en sontring mellem de beløb, der trækkes fra regnskaberne som finansielle korrektioner (dvs. tilfælde a) ovenfor) og de beløb,

der fratrækkes i henhold til artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser(dvs. tilfælde b) ovenfor).

8.3. Tilbagetrækning af beløb, der er fundet uregelmæssige efter fremlæggelsen af regnskabet

I henhold til artikel 139, stk. 10, i forordningen om fælles bestemmelser kan medlemsstaterne erstatte uregelmæssige beløb, som konstateres efter fremlæggelsen af regnskabet, medmindre Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret før medlemsstaten konstaterer en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, hvor artikel 144 og 145 CPR om finansielle korrektioner finder anvendelse.

Erstatning af udgifter er omfattet af bestemmelserne i artikel 143 i forordningen om fælles bestemmelser.

Hvis en medlemsstat f.eks. konstaterer en uregelmæssighed i marts 2017 efter indsendelsen af regnskabet senest den 15. februar 2017 (i forbindelse med udgifter attesteret i regnskabsperioden 01/07/2015–30/06/2016), bør medlemsstaten træffe følgende korrigerende foranstaltninger:

1. Medlemsstaterne skal fratække et tilsvarende udgiftsbeløb fra en efterfølgende anmodning om mellemliggende betaling (f.eks. i juni 2017) og kan erstatte den med en ny formelt rigtig udgift.
2. Det tilsvarende regnskab (01/07/2016–30/06/2017) skal vise korrektioner i overensstemmelse hermed (registrering af tilbagebetaling af et uregelmæssigt beløb fra det foregående regnskabsår i tillæg 2 og i givet fald registrering af en formelt rigtig udgift i tillæg 1).

Et tilsvarende eksempel, når en medlemsstat anvender inddrivelsesmulighederne, er beskrevet i 8.4 nedenfor.

8.4. Inddrivelse af beløb, der er fundet uregelmæssige efter fremlæggelsen af regnskabet

Eksempel: den tilsvarende udgift er medtaget i tillæg 1 for regnskaber indgivet i februar 2017 for regnskabsåret 01/07/2015 – 30/06/2016

a) Hvis et beløb, der tidligere blev attesteret i regnskaber til Kommissionen, bliver inddrevet (f.eks. i september 2017), bør det fratrækkes en efterfølgende betalingsanmodning (f.eks. i december 2017) og indberettes i tillæg 2 for den pågældende regnskabsperiode, i hvilken inddrivelsen fandt sted (01/07/2017–30/06/2018, og vedrørende de regnskaber, der skal indsendes senest den 15. februar 2019).

b) Hvis beløbet stadig ikke er inddrevet (f.eks. pr. 30. juni 2018), bør det indberettes i tillæg 3 for regnskaberne for den regnskabsperiode, i hvilken inddrivelsen er udestående (01/07/2017–30/06/2018 og vedrørende de regnskaber, der skal indsendes senest den 15. februar 2019). Hvis et beløb stadig mangler at blive inddrevet i flere på hinanden følgende regnskabsperioder, bør det anmeldes hver gang under hvert sæt regnskaber.

c) Hvis beløbet, efter at alle de inddrivelsesmuligheder, der er til rådighed gennem de nationale institutionelle og retlige rammer, er udtømt (se scenarie b) ovenfor), ikke kan

inddrives, og det betragtes som uinddriveligt (f.eks. pr. marts 2018), bør det anmeldes i tillæg 5 under regnskabet for den regnskabsperiode, i hvilken uinddriveligheden blev fastlagt (01/07/2017–30/06/2018 og vedrørende de regnskaber, der skal indsendes senest den 15. februar 2019). Udfaldet af Kommissionens vurdering af uinddrivelige beløb kan være, at:

- det uinddrivelige beløb ikke tilbagebetales til EU's budget, fordi Kommissionen har konkluderet, at der ikke er sket fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side (jf. de betingelser og procedurer, der skal anvendes for at bestemme, om uinddrivelige beløb skal tilbagebetales af medlemsstaterne, i punkt 9 nedenfor).

- hvis det uinddrivelige beløb skal afholdes via medlemsstatens budget, bør det trækkes tilbage fra den næste anmodning om mellemliggende betaling, som medlemsstaten indsender (f.eks. i december 2018), og indberettes i tillæg 2 (tilbageføringer) for det tilsvarende regnskab (regnskab for 01/07/2018–30/06/2019 og vedrørende det regnskab, der skal indsendes senest den 15. februar 2020).

Medlemsstaten kan opkræve morarenter, hvis inddrivelsen gennemføres efter den frist, der er fastsat i indtægtsordren. De påløbne renter bør lægges til det beløb, der trækkes fra den udgift, som anmeldes til Kommissionen.

9. AFGØRELSEN AF, OM UINDRIVELIGE BELØB SKAL GODTGØRES AF MEDLEMSSTATERNE

Kommissionens delegerede forordning fastsætter de betingelser og procedurer, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb skal tilbagebetales af medlemsstaterne: Hvis en medlemsstat mener, at et beløb, som er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, og som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, der er forelagt for Kommissionen, er uinddriveligt, og hvis medlemsstaten har konkluderet, at dette beløb ikke bør tilbagebetales til EU's budget, sender attesteringsmyndigheden Kommissionen en anmodning om at bekræfte denne konklusion. En sådan anmodning kan kun finde anvendelse på beløb, der tidligere er attesteret i regnskaber indsendt til Kommissionen.

Attesteringsmyndigheden skal indsende anmodningen for hver operation og regnskabsår ved at anvende formularen i bilaget til Kommissionens førnævnte delegerede forordning senest den 15. februar via SFC 2014 (dvs. inden for samme frist som for indsendelsen af regnskabet).

Ved modtagelsen af en sådan anmodning i SFC vurderer Kommissionens tjenestegrene hver enkelt sag i skemaet, idet den tager hensyn til de specifikke forhold og de institutionelle og juridiske rammer i medlemsstaten. Kommissionens delegerede forordning indeholder en liste over faktorer, der indikerer, at der er tale om fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side. Listen er kun vejledende, og den er ikke udtømmende. Det hedder i den delegerede forordning, at der kan tages hensyn til andre faktorer, som ikke er anført på listen, hvis de indikerer, at der er tale om fejl eller forsømmelse.

Efter vurderingen senest den 31. maj i det år, hvor et regnskab er fremlagt, kan Kommissionen enten:

- a) skriftligt anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge yderligere oplysninger om de administrative og juridiske foranstaltninger, den har truffet for at inddrive eventuelt uretmæssigt udbetalte EU-tilskud fra støttemodtagerne eller
- b) skriftligt underrette medlemsstaten om, at man har til hensigt at fortsætte inddrivelsesproceduren.

Hvis Kommissionen ikke har handlet på en af måderne senest den 31. maj, skal EU-tilskuddet ikke tilbagebetales af medlemsstaten.

Fristen den 31. maj finder ikke anvendelse på uregelmæssigheder begået umiddelbart før en konkurs eller i tilfælde, hvor der er mistanke om svig.

Medlemsstaten skal inden for tre måneder svare på Kommissionens anmodning om oplysninger. Hvis medlemsstaten ikke fremlægger yderligere oplysninger som krævet, foretager Kommissionen sin vurdering på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Senest tre måneder efter modtagelsen af svaret fra medlemsstaten, eller, hvis der ikke foreligger et svar inden for den fastsatte frist, skal Kommissionen underrette medlemsstaten om, hvorvidt den konkluderer, at EU-tilskuddet bør tilbagebetales af medlemsstaten, angive baggrunden for sin konklusion og anmode medlemsstaten om at fremsætte sine bemærkninger til den inden for to måneder.

Inden for seks måneder efter fristen for bemærkninger fra medlemsstaten, færdiggør Kommissionen sin vurdering på grundlag af de foreliggende oplysninger, og hvis den fastholder sin konklusion om, at EU-tilskuddet skal tilbagebetales af medlemsstaten, vedtager den en afgørelse.

Til beregning af det EU-bidrag, der skal tilbagebetales af medlemsstaten, anvendes medfinansieringssatsen på niveauet for hver prioritet som fastsat i den finansieringsplan, der er gældende på tidspunktet for anmodningen. Hvis det uinddrivelige beløb skal afholdes af medlemsstatens budget, bør det trækkes tilbage fra den følgende betalingsanmodning, som medlemsstaten indsender.

10. BELØB, SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTTER IKKE AT INDDRIVE, OG SOM IKKE OVERSTIGER 250 EUR I BIDRAG FRA FONDENE OG EMFF

Hvad angår beløb, som ikke overstiger 250 EUR (eller andet, hvis medlemsstaten anvender en lavere tærskel) i bidrag fra fondene og EMFF, og som medlemsstaten beslutter ikke at inddrive, er det i henhold til Kommissionens delegerede forordning ikke nødvendigt at oplyse Kommissionen om dette.

Tærsklen på 250 EUR skal beregnes for hver operation (i henhold til definitionen i artikel 2 i forordningen om fælles bestemmelser) og regnskabsår.

Det indebærer, at Kommissionen i henhold til Kommissionens delegerede forordning ikke foretager en vurdering af mulig fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side vedrørende beløb, som ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF.

Beløb under 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF behøver ikke at blive refunderet til Unionens budget (derfor behøver de ikke at blive fratrukket de bekræftede beløb).

Hvad angår ETS-programmer tilkommer det de medlemsstater og tredjelande, der deltager i et givet ETS-program, at træffe beslutning om, at hverken den ledende støttemodtager eller programmets forvaltningsmyndighed er forpligtet til at inddrive et uretmæssigt udbetalt beløb, som uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene og EMFF.

11. SAMMENFATNING AF, HVORDAN KONSTATEREDE UREGELMÆSSIGHEDER BEHANDLES I REGNSKABERNE

Som sammenfatning af ovenstående punkter bør finansielle korrektioner af konstaterede uregelmæssige muligt uregelmæssige beløb behandles således:

Konstaterede uregelmæssigheder (dvs. uregelmæssigheder fastlagt af de relevante myndigheder, herunder dem, der er beskrevet i endelige kontrol- eller revisionsrapporter):

1. Uregelmæssigheder, der vedrører udgifter attesteret i et givet regnskabsår, og som konstateres før indsendelsen af den endelige anmodning om mellemliggende betaling, bør behandles enten 1) som tilbagetrækninger og bør derfor reducere udgifter, der er indberettet i den endelige anmodning om mellemliggende betaling, og derefter fremlægges i tillæg 2 eller 2) bør fratrækkes direkte fra regnskaberne (vist i tillæg 1) og indberettet i tillæg 8
2. Uregelmæssigheder, der vedrører udgifter attesteret i et givent regnskabsår, og som konstateres før indsendelsen af den endelige anmodning om mellemliggende betaling, men før indsendelsen af regnskabet, bør fradrages direkte fra regnskaberne, dvs. reducere udgifter, der er fremlagt i tillæg 1 og forklaret i tillæg 8. Det er ikke nødvendigt at foretage sig yderligere hverken i tillæg 2 eller i anmodninger om mellemliggende betaling i efterfølgende regnskabsår.
3. Uregelmæssigheder, der konstateres efter indsendelsen af regnskabet, kan behandles som tilbagetrækninger eller inddrevne beløb gennemført i en efterfølgende anmodning om mellemliggende betaling og bør fremlægges i tillæg 2 i det regnskabsår, hvor beløbene trækkes fra.

Alle ovennævnte korrektioner betragtes som endelige. Derfor kan de fradragne udgifter ikke genindføres i en senere betalingsanmodning til Kommissionen (hverken for indeværende eller for de efterfølgende regnskabsår). Undtagelsesvis kan de nationale myndigheder efter en afgørelse truffet af en domstol (eller et andet organ, der er en del af retssystemet), der anfægtet indholdet af anvendelsen af den finansielle korrektion og tager hensyn til virkningen på de berørte udgifters lovlighed og formelle rigtighed, beslutte i den efterfølgende betalingsanmodning at genindføre de udgifter, der tidligere er trukket fra og rapporteret som finansiel korrektion⁹.

Beløb under løbende vurdering (dvs. muligt uregelmæssige udgifter i et givet regnskabsår, for hvilket vurderingen af lovlighed og formel rigtighed endnu ikke er afsluttet):

Når henses til, at bestemmelserne i:

- artikel 126, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser kræver attestation en gang om året bl.a. af, at de udgifter, der er angivet i regnskaberne, er i overensstemmelse med gældende ret, og

---

⁹ Eksempel: En afgørelse truffet af den nationale domstol, der fortolker en national regel om støtteberettigelse, hvor en sådan fortolkning afviger fra fortolkningen anlagt af forvaltningsmyndigheden/attesteringsmyndigheden/revisionsmyndigheden og derefter fører til en ændring af konklusionen vedrørende støtteberettigelsen af de pågældende udgifter.

- artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, der henviser til udgifter udelukket på grund af løbende vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed vedrører regnskaberne

finder behandlingen af mulige uregelmæssigheder som beløb under løbende vurdering kun anvendelse på regnskabstrinnet (og ikke i forbindelse med mellemliggende betalingsanmodninger).

Derfor har medlemsstaten i tilfælde af en eventuel uregelmæssighed i forbindelse med udgifterne i et givet regnskabsår mulighed for at a) trække de dermed forbundne udgifter tilbage fra den foreløbige betalingsanmodning (dette fradrag er endeligt) eller b) beholde udgifter i det mellemliggende betalingskrav indtil regnskaberne og derefter fratække det som løbende vurdering i overensstemmelse med Art. 137 (2) i forordningen om fælles bestemmelser.